PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.6 ★ 23. FEBRUAR 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Biće potop!

Narodi Evrope svoju civilizovanost pokazuju upravo žestokim otporom protiv mera štednje koje im nameće vladajuća klasa.

Najveće žrtve loše organizacije u odbrani i zaštiti od zimskog nevremena podneli su, naravno, najsiromašniji, pa nam tako iz Banata stiže još jedna mračna vest o smrzavanju nemoćnog čoveka. A narednih dana stizaće i podaci o gubicima u privredi, isključenjima struje, materijalnoj šteti od snega i leda, pretnji od poplava, tako da nadoknađivanje nastave u školama nikako neće biti najdramatičniji epilog priče o vanrednoj situaciji. Pored toga, nadležni najavljuju poskupljenje struje za 60% do 2014. godine, uz talas poskupljenja osnovnih namirnica koji nas je zadesio ovog meseca. Poslednje istraživanje govori da čak dve trećine zaposlenih u Srbiji platom mogu da pokriju samo minimalnu potrošačku korpu. Uz to, stotine hiljada radnika platu čeka i po nekoliko meseci. Otprilike toliko je, kažu, i onih koji žive na minimalcu, a više od pola miliona penzionera pokušava da pregura mesec sa manje od 20.000 dinara…

> Ovih dana držimo „pesnice“ odlučnim oružarima iz Kragujevca u njihovoj borbi za oteto pravo na zdravstveno osiguranje i pozdravljamo pobedu radnika i radnica televizije „Avala“.

Prepodobni velikomučenik Đilas

Za to vreme se država priprema za izbore i, naravno, nema nameru da rešava stvarne probleme stanovništva. Zamazuju nam oči lažnim teškoćama i još lažnijim rešenjima za njih. Trenutno se u medijima diže prašina oko korupcije (koja je sastavni deo kapitalističkog sistema). Država se navodno bori protiv nepoštovanja zakona od strane državnih funkcionera, a na udaru se našao siroti Dragan Đilas i to zato što je javna uprava grada Beograda nezakonito povećala plate vaspitačima u vrtićima i odobrila pomoć penzionerima. Naravno, neće Đilas snositi bilo kakve posledice zbog svojih dugogodišnjih mahinacija, među kojima je trenutno najaktuelnija sumnjivo poslovanje grada sa firmom „Busplus“. Ovakvim manipulacijama se stvara utisak da država kažnjava drske moćnike, a Đilas istovremeno dobija priliku da se pokaže kao borac za radnike i penzionere, koga posrnula država nezasluženo maltretira. Sa druge strane, Kosovo je odavno postalo standardna šarena laža kojom se potpiruje nacionalizam i skreće pažnja sa važnih problema. Dok se Beograd, Priština i Brisel otimaju oko plena, izmučenim narodom na severu Kosova manipuliše se besmislenim referendumom, koji se plaća narodnim parama.

Nastavlja se bankarski teror

EU i MMF nastavljaju da lome kičmu narodima Evrope. „Trojka“ (Evropska centralna banka, MMF i EU) dodatno priteže kaiš oko vrata narodu Grčke, pa tako Holandija traži od ovog svetog trojstva globalne bankarske oligarhije da uspostavi stalnu kontrolu nad grčkom ekonomijom. MMF nalaže Srbiji da izvrši reformu penzionog sistema, tako da će Srbija morati ili da smanji već ionako nadrealno niske penzije, ili da značajno podigne starosnu granicu za odlazak u penziju. U međuvremenu, ove nedelje je zabeležena još jedna teška telesna povreda starijeg radnika, Dragana Marića (58), koji je pao sa krova fabrike dok je čistio sneg. O tome da poslušna vlast u Srbiji priprema teren za sprovođenje rezova diktiranih od MMF-a, usled javnog duga od 14,47 milijardi evra (što iznosi 43,2 odsto bruto domaćeg proizvoda), govori i kampanja „renomiranih“ medija u kojima se, blago nama, „kritikuje“ vlada zbog toga što ne sprovodi mere štednje kao što se to radi svuda u „civilizovanoj“ Evropi.

Pred veliko kupanje

A narodi Evrope svoju civilizovanost pokazuju upravo žestokim otporom protiv tih mera štednje. Pa je pored grčkih radnika, koji su nam prošle nedelje pokazali kako se treba boriti protiv kapitalističkog ropstva, i stotine hiljada španskih radnika proteklih dana izašlo na proteste zbog novih „mera štednje“ i zakona koji će poslodavcima dati beskrajna ovlašćenja, a radnicima bez ikakvih smetnji smanjivati plate, deliti otkaze i produžavati radno vreme.

Svima je jasno da i Srbiju očekuje sličan scenario, a to neposredno potvrđuje i saradnja sindikalnih centrala sa gazdama, koji priključuju sindikate izbornim listama političih partija, dokazanim neprijateljima radništva. No, to nije sprečilo organizovanje radničke klase, tako da ovih dana držimo „pesnice“ odlučnim oružarima iz Kragujevca u njihovoj borbi za oteto pravo na zdravstveno osiguranje, i pozdravljamo pobedu radnika i radnica televizije „Avala“, koji su se, posle 65 dana štrajka izborili za svoje plate.

“SLOBODA BEZ SOCIJALIZMA JE PRIVILEGIJA I NEPRAVDA, SOCIJALIZAM BEZ SLOBODE JE ROPSTVO I BRUTALNOST” M. Bakunjin

Ad ACTA!

Rumena birokratsko-profesorska njuška, stanoviti Radivoj Mitrović, državni sekretar Ministarstva prosvete i nauke, izabran je da ubedi javnost kako je u interesu Srbije da pristupi međunarodnom sporazumu ACTA. Za to je dao neoboriv argument – postoji, naime, akcioni plan Vlade (!) koji tako nešto podržava. Kako ne spadamo u deo populacije koja veruje i podržava akcione planove Vlade, dozvolili smo sebi da nam argumentacija građanina Mitrovića ne bude dovoljna. Da se odmah razumemo, ne sumnjamo da je pristupanje tom anticivilizacijskom paktu u interesu domaće buržoazije i njenih nalogodavaca, ali je svakome ko poznaje osnovne podatke vezane za ACTA sporazum jasno da će od njega narod u Srbiji imati isključivo štetu.

VELIKI PROTESTI PROTIV ACTA-e U SOFIJI

ACTA je multinacionalni trgovinski antipiratski sporazum, koji pod plaštom zaštite „intelektualne svojine" pokušava da omogući mračnjacima iz vlada potpunu kontrolu nad Internetom, gušenje svake privatnosti i permanentno praćenje svih aktivnosti korisnika.

Napad na slobodu svakoga od nas

ACTA (*Anti-Counterfeiting Trade Agreement*) je multinacionalni trgovinski antipiratski sporazum koji pod plaštom zaštite „intelektualne svojine" pokušava da omogući onima na vlasti potpunu kontrolu nad Internetom, ukidanje svake privatnosti i permanentno praćenje svih aktivnosti korisnika. Prosečan korisnik računara uopšte nije svestan koliko puta tokom jednog dana „prekrši zakone", od korišćenja piratskog softvera, preko knjiga, filmova i muzike koje nabavlja preko intereneta, do korišćenja bilo čega pod kopirajtom na svojim sajtovima, u elektronskoj pošti koju šalje prijateljima i tako dalje. Svaki takav čin bi prema odredbama ACTA dozvolio praćenje korisnika, a zatim i zabranu njegovog pristupa internetu. To što gospoda na vlasti ignorišu činjenicu da u Srbiji niko nema novca, a ni potrebu, da plaća originalne operativne sisteme i programe, filmove i muziku, može dovesti do sukoba koji bi doveo u pitanje ne samo „intelektualnu svojinu", već i sam koncept privatnog vlasništva.

Protiv ACTA su širom sveta ustale mase ljudi koje shvataju da su njihovi vitalni interesi u današnjem digitalnom dobu direktno ugroženi prihvatanjem ovog sporazuma. Pored akcija na internetu protiv ACTA, i njoj srodnog PIPA zakona, koje su se kretale od prekida korišćenja usluga internet kompanija koje su podržavale ovakve zakone, preko gašenja bitnih internet stranica poput Vikipedije na određeno vreme, sa ciljem ukazivanja na probleme koje bi usvajanje ovih zakona nosilo sa sobom, sve do obaranja prezentacija korporativnih i državnih institucija od strane hakerskih grupa. No, srećom, protesti se nisu završili na internetu. Tako su nedavno, uprkos temperaturama nižim od 20 stepeni ispod nule, desetine hiljada ljudi na ulicama Nemačke, Austrije, Poljske, Češke, Bugarske, Hrvatske, Grčke i drugih zemalja jasno odbacili ovaj napad na svoju privatnost. Neke od vlada, poput Poljske i Češke, nakon ove demonstracije narodnog gneva odustale su od usvajanja ACTA-e.

Celo društvo se mora suprotstaviti cenzuri

Upravo takav razvoj događaja pokazuje da nema mesta rezignaciji i mirenju sa sudbinom, već da smo u stanju da držimo sopstvenu budućnost u svojim rukama. Potrebno je organizovati se što pre, na svakom nivou, da bi se sprečile ovakve vesele i raspojasane birokrate da u ovu zemlju uvedu cenzuru koja će onemogućiti većinu građana da se računarski opismene, a blagodeti novih tehnologija učiniti privilegijom bogatih. Potrebno je pre svega informisati javnost o tome šta se sprema – budući da vlasti najviše odgovara da posao završi iza naših leđa – jer su osnovne informacije sasvim dovoljne da većina shvati da joj ponovo rade o glavi, kao i da se deo njih angažuje u borbi protiv reakcije. Treba se uključivati u akcije protiv cenzure interneta, razgovarati sa prijateljima na poslu i komšiluku o tome šta nam spremaju, i kako misle da nam oduzmu i ovo malo slobode koja nam je ostala. Na kraju krajeva, ili na samom početku, treba izaći na ulice i tamo pokazati onima na vlasti šta mislimo, ne samo o ovom zakonu, i ne samo o ovom pitanju.

Ratibor Trivunac

ZAGREBI DUBLJE

Državni ideološki aparati

Dok državni represivni aparat, koji sadrži vladu, administraciju, vojsku, policiju, sudove, zatvore itd, funkcioniše putem nasilja (barem u krajnjoj liniji), različite društvene ustanove (religijske, obrazovne, porodične, političke, sindikalne, informativne, kulturne, sportske) zasnivaju se na delovanju ideologije.

Klasična marksistička literatura, od *Manifesta* i *Osamnaestog brimera* do Marksovih spisa o Pariskoj komuni i Lenjinove *Države i revolucije*, dosledno shvata državu kao represivni aparat. Država je upravo mašina represije koja omogućuje vladajućoj klasi održavanje dominacije nad radničkom klasom kako bi je podvrgla procesu izvlačenja viška vrednosti, odnosno kapitalističkoj eksploataciji. Državnim aparatom, koji obeležava državu kao izvršnu i represivnu silu u klasnoj borbi koju vode buržoazija i njeni saveznici protiv proletarijata, definisana je osnovna funkcija države. Francuski filozof Luj Altiser predložio je, inspirisan zatvorskim spisima Antonija Gramšija, da se klasična marksistička teorija države dopuni usvajanjem pojma kojim se izražava još jedna realnost koja deluje zajedno s državnim represivnim aparatom, ali se ne može s njim izjednačiti. Reč je o državnim ideološkim aparatima.[1]

Dok državni represivni aparat, koji sadrži vladu, administraciju, vojsku, policiju, sudove, zatvore itd, funkcioniše putem nasilja (barem u krajnjoj liniji), državni ideološki aparati su različite društvene ustanove koje se zasnivaju na delovanju ideologije. Državni ideološki aparati mogu biti: religijski (sistem različitih crkava i verskih zajednica), obrazovni (sistem javnih i privatnih škola), porodični, politički (politički sistem, uključujuci različite partije), sindikalni, informativni (štampa i elektronski mediji), kulturni (književnost, umetnost, sport), itd. Na prvi pogled, spisak ustanova nabrojanih u ovoj gruboj podeli može da zbuni, jer su neke od njih deo »javne sfere«, a druge pripadaju »privatnoj sferi«. Međutim, ovde nije bitno da li su ustanove u kojima se državni ideološki aparati realizuju »javne« ili »privatne«. Ono što je bitno je način na koji one funkcionišu. A funkcionišu kroz reprodukovanje imaginarnog odnosa pojedinaca prema njihovim realnim uslovima egzistencije, tj. prema proizvodnim odnosima i drugim odnosima koji potiču od njih.

Nijedna klasa ne može posedovati državnu moć tokom dužeg perioda vremena, a da ne ostvaruje hegemoniju nad državnim ideološkim aparatima i kroz njih. S druge strane, klasa na vlasti ne može da vlada u državnim ideološkim aparatima tako lako kao u državnom represivnom aparatu, nad kojim ima neposrednu kontrolu. Delimično, razlog za to nalazi se u činjenici da su stare vladajuće klase sposobne da zadrže jake položaje tokom dužeg vremena, čime se relativizuje moć aktuelne vladajuće klase u ovoj sferi. No, bitniji razlog za otežano sprovođenje buržoaske hegemonije je taj što otpor eksploatisanih klasa može da pronađe sredstva i prilike da se, koristeći protivrečnosti između različitih državnih ideoloških aparata, u nekima od njih izrazi, pa čak i da, u određenim zaoštrenim momentima ideološke klasne borbe, osvoji borbene položaje u njima.

Vladimir Marković

1 O različitim vrstama i oblicima državnih ideoloških aparata DA će donositi tekstove u nekoliko narednih brojeva; *prim. ur.*

Da li ste znali

...da je američka televizijska mreža CBS 1966. godine učestvovala u finansiranju vojne invazije na Haiti u zamenu za ekskluzivno pravo na TV izveštavanje.

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

ex-Idolmladih

Pazi glavu!

Ma sigurno ste već zapazili ono kad gomilica u(pa)rađenih političara poseti neku fabriku a na glavudžama im se presijavaju oni plavi, ganc-novi radnički šlemovi. Pa pitaju nekog očerupanog nesrećnika što i on ne nosi šlem, a on jednostavno odgovori: „Pa ja radim ovde!“. A pa da, misle se ovi (u odelima ko njegovih šest plata, koju inače nije primio već 19 meseci), neće njega da mlate toljagama i govnjivim motkama... Pa se zamisle malo i odmahnu glavom – ma neće ni nas, marva je to, muzi i šišaj dok možeš!

Asortiman šlemova i kaciga je širok: rudarski, vojnički, biciklistički, skejterski, kosmonautski, vatrogasni, varilački, bokserski, pekarski... Da su se češće nosili, mnoge bi rascopane glave, pa i životi, bili sačuvani kad su one ledenice padale s kuća. A zamislite kakvi će vam tek šlemovi trebati kad jednom krene načisto da se topi, pa kad počnu da otpadaju gromade poput Dačića, Palme ili one bucmaste Jasne Matić. Kakva li će titanijumska kaciga trebati da vam zaštiti teme od pada Čanka, Mrkonjića ili jednog Teolija Pačića?

Mada ne bih voleo ni da mi Tadić, Toma, Čeda, pa ni jedan pišljivi Krkobabić zveknu po tintari sa visine na koju se godinama pentraju ko King Kong po onoj američkoj zgradetini. A ovi dole, naivni, kad god im se popnu i tako, umiljato poput fokice, predizborno žongliraju tom loptom na nosu i pljeskaju od sreće, iznova ih nagrađuju probranim vrstama ribe. A kad ljosnu, neće moći da nas zaštite ni one motorističke kacige koje su poslednjih nedelja apsolutni hit na ulicama Atine (toj prestonici modnih trendova za sezonu 2011/12), mada bi možda bilo zgodno tada imati onaj šiljati šlem iz Prvog svetskog rata.

Eto, ja sam vam rekao da se pazite, a vi kako hoćete. A sad da se zagrlimo i zapevamo jednu za kraj: „Otrovan sam kao zmija, proći ću ko Ćuruvija, kurvo Brankice, kurvo Brankiceeee...“

(autor je trostruki pobednik otvorenog moto šampionata Peloponeza)

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD:
- Kulturni centri REX i CZKD
- Knjižare PLATO i BEOPOLIS
- Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE

KRAGUJEVAC:
- Kafane MAGMA i MARKO

SREMSKA MITROVICA:
- Knjižara BUKBAR

UŽICE:
- Kafić KUĆA ČAJA

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Preko milion demonstranata na ulicama Španije

Španija, 19. februara. Preko milion demonstranata izašlo je na ulice u 57 gradova širom Španije, i pod sindikalnim zastavama i transparentima „Ne reformama zakona o radu", „Ne za nepoštene, neefikasne i beskorisne reforme" i „Bankari, lopovi, vratite milione!", pokazalo šta misli o novim „merama" španske vlade vezanim za uslove rada i radnike. Veliki marš započeo je ujutro u Kordovi, a uveče je na ulicama Barselone bilo oko 400.000 ljudi. Masovni skupovi zabeleženi su u gotovo svim većim gradovima, Sevilji, Toledu, Valensiji, a u Madridu se okupilo oko 500.000 demonstranata.

Novi španski premijer, Marijano Rahoj, čija je stranka desnog „centra" preuzela vlast pre dva meseca, uveo je promene kolektivnih ugovora, koje poslodavcima daju potpuno odrešene ruke da smanjuju plate, produžuju radno vreme, preraspodeljuju zarade i radna mesta, kao i da masovno otpuštaju radnike.

Nezaposlenost se u Španiji od 2007. utrostručila, više od pet miliona ljudi nema posao, a nezaposlenost među mladima je već prekoračila 50%. Sudeći po raspoloženju i izjavama okupljenih demonstranata, ali i po svirepoj rešenosti španskih vlastodržaca da sprovedu svoje izrabljivačke zakone, u Španiji se uskoro može očekivati samo radikalizacija radničkih protesta.

Zaoštravanje sindikalne borbe na Komplutens univerzitetu

Sekcija sindikata CNT na madridskom univerzitetu Komplutens pozvala je na zaoštravanje svih oblika sindikalne borbe protiv univerzitetske uprave, ali i protiv madridskog prosvetnog saveta i španskog ministarstva prosvete. Anarhosindikalisti sa Komplutensa pozivaju zaposlene u ispostavama ovog univerziteta u nekoliko zemalja sveta (Francuska, Češka, Slovačka, SAD, Argentina) da se legalnim i direktnim akcijama solidarišu s inicijativom koja je, protiv neoliberalnih mera smanjenja budžeta za sve univerzitete u Španiji, pokrenuta na Komplutensu još krajem 2010. godine. Iako nije odobren, novi model finansiranja univerziteta uveliko se sprovodi kroz tzv. „dekapitalizaciju", još jednu od „izuzetnih" tekovina zloglasnog Bolonjskog programa, kako bi se opravdalo nametanje privatnog finansiranja u oblasti visokog obrazovanja. Rektorat Komplutensa je svojom prevarantskom politikom napravio velike dugove, a sada, da bi navodno rešio stvoreni problem, pokušava da uvede rigorozne reakcionarne i antisocijalne mere, koje podrazumevaju otpuštanja na univerzitetu, smanjenje socijalnih davanja, ukidanje povlastica za prevoz i uništenje stambenih fondova

---

Centar za liberterske studije predstavlja:

Sergej Stepnjak: Nihilistkinja

Istinita priča o Olgi Ljubatovič, čuvenoj ruskoj nihilistkinji, poreklom sa naših prostora.

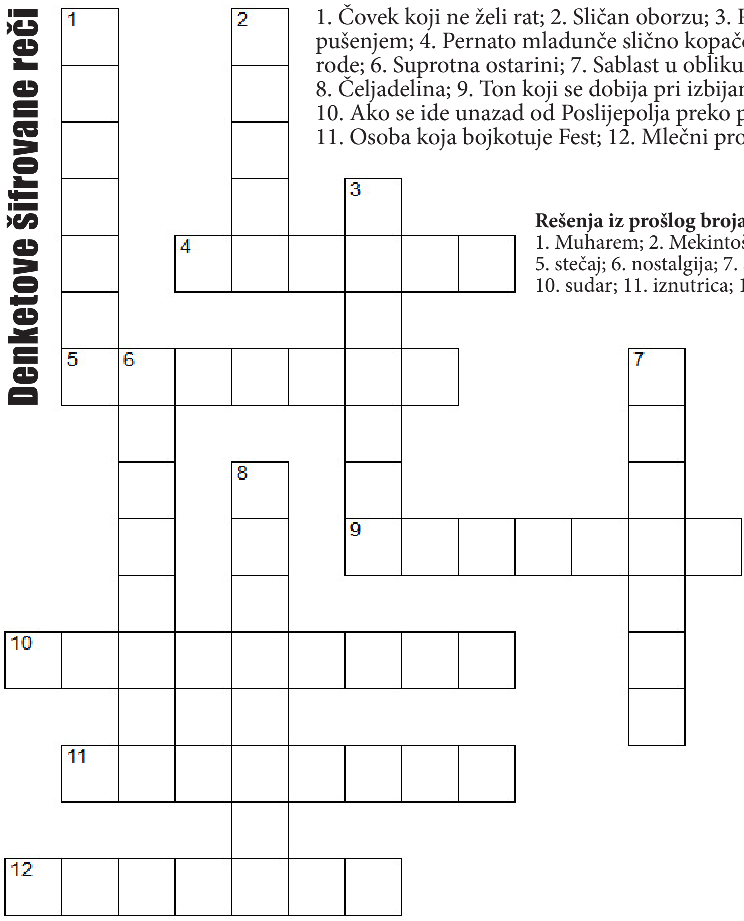

Cena: 200 din.

Publikacije CLS-a možeš naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:

e-mail: cls@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org/tiki/cls

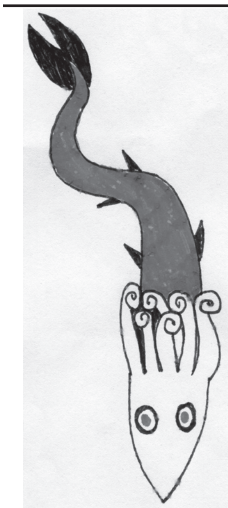
Denketove šifrovane reči

1. Čovek koji ne želi rat; 2. Sličan oborzu; 3. Rak koji se dobija pušenjem; 4. Pernato mladunče slično kopačetu; 5. Čovek koji obožava rode; 6. Suprotna ostarini; 7. Sablast u obliku ovna; 8. Čeljadelina; 9. Ton koji se dobija pri izbijanju klina klinom; 10. Ako se ide unazad od Poslijepolja preko polja, sledeće je…; 11. Osoba koja bojkotuje Fest; 12. Mlečni proizvod sličan kajmaktakiju.

Rešenja iz prošlog broja
1. Muharem; 2. Mekintoš; 3. kompas; 4. Balustrada; 5. stečaj; 6. nostalgija; 7. alat; 8. baraka; 9. Čubaka; 10. sudar; 11. iznutrica; 12. posledica.

Omčin kutak

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000